

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาเปรียบเทียบการประมาณฟังก์ชันความน่าจะเป็นของประชากรที่มีการแจกแจงปัวส์ซงพารามิเตอร์ λ เท่ากับ 1 2 3 4 และ 5 โดยวิธีเคอร์เนล ขั้นตอนของการวิจัยเป็นดังนี้

1. การประมาณฟังก์ชัน

1.1 ประมาณฟังก์ชัน \hat{f} ซึ่งเป็นฟังก์ชันความหนาแน่นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่อง จากสูตร

$$\hat{f}(x) = (1/nh) \sum_{i=1}^n K[(x-X_i) / h]$$

โดยใช้ฟังก์ชัน K เป็น K_1 และ K_2 ส่วนความกว้างของช่วงใช้ความกว้างเป็น h_1 h_2 และ h_3 ตามลำดับ ซึ่งจะทำให้ได้ฟังก์ชันความหนาแน่น \hat{f} โดยประมาณจาก $K_1 h_1$ $K_1 h_2$ $K_1 h_3$ $K_2 h_1$ $K_2 h_2$ และ $K_2 h_3$ เป็น 6 รูปแบบ

1.2 จากฟังก์ชันความหนาแน่นที่ประมาณได้แต่ละแบบในข้อ 1.1 ผู้วิจัยทำการประมาณความน่าจะเป็นที่แต่ละ X_i (X_i เป็นค่าสังเกตหรือค่าของข้อมูลตัวอย่าง) จะอยู่ระหว่าง $X_i - 0.5$ ถึง $X_i + 0.5$ และเขียนแทนด้วย $\hat{f}(0)$, $\hat{f}(1)$, $\hat{f}(2)$, ...

2. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลที่ได้จากการจำลองโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โดยจำลองจากประชากรที่มีการแจกแจงปัวส์ซงพารามิเตอร์ λ เป็น 1 2 3 4 และ 5 และใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 30 50 และ 100 โดยแต่ละกรณีจะกระทำซ้ำ ๆ กัน 200 ครั้ง การจำลองข้อมูลขึ้นมาศึกษาแต่ละครั้งจะทำการทดสอบภาวะสัทธิ ใช้ $\alpha = 0.05$ โดยสูตร

$$X^2 = \sum_{i=1}^k (O_i - E_i)^2 / E_i$$

O_i เป็นความถี่ของการเกิดค่า X_i ตามที่จำลองได้

E_i เป็นความถี่ของการเกิดค่า X_i ตามทฤษฎี

X^2 เป็นค่าสถิติทดสอบ มีการแจกแจงโดยประมาณเป็นการแจกแจงไคกำลังสอง

องศาอิสระ $k - 1$

ครั้งใดที่ค่า X_i ที่จำลองได้ ทำให้ค่า X^2 (คำนวณ) มากกว่า X^2 (ตาราง)

องศาอิสระ $k - 1$ แล้วจะไม่ใช้ข้อมูลตัวอย่างชุดนั้น แต่จะทำการจำลองข้อมูลขึ้นมาใหม่

3. คำนวณค่าคาดหวังของ $\hat{f}(x)$ เมื่อ $x = 0, 1, 2, \dots$

จาก
$$E\hat{f}(x) = (1/200) \sum_{i=1}^{200} f_i(x), \quad x = 0, 1, 2, \dots$$

$f_i(x)$ คือ ค่าของ \hat{f} ที่ประมาณได้จากข้อมูลตัวอย่างที่จำลองได้ในครั้งที่ i

เมื่อ i มีค่า $1, 2, 3, \dots, 200$

4. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error) จากสูตร¹⁹

$$MSE_x(\hat{f}) = E(\hat{f}(x) - f(x))^2$$

เช่นเมื่อ $x = 0$ ได้

$$MSE_0(\hat{f}) = (1/200) [(f_1(0) - f(0))^2 + (f_2(0) - f(0))^2 + \dots \\ \dots (f_{200}(0) - f(0))^2]$$

5. คำนวณค่าผลรวมความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Sum Square Error) ของ \hat{f} เขียนแทนด้วย $MSSE(\hat{f})$ ค่า $MSSE(\hat{f})$ ประมาณจากค่าของ MISE (Mean Integrated Square Error) ของ \hat{f} ซึ่งหาจากสูตร²⁰

¹⁹B.W. Silverman, Density Estimation for Statistics and Data Analysis (London : Chapman and Hall, 1986), p. 45.

²⁰Ibid., p. 35.

$$\begin{aligned}
 \text{MISE}(\hat{f}) &= E \int [\hat{f}(x) - f(x)]^2 dx \\
 \text{ดังนั้น} \quad \text{MSSE}(\hat{f}) &= E \sum_x [\hat{f}(x) - f(x)]^2 \\
 &= \sum_x E [f(x) - f(x)]^2 \\
 &= \sum_x \text{MSE}_x(f)
 \end{aligned}$$

6. คำนวณค่าความแปรปรวนของ $\hat{f}(x)$ ที่ได้ในแต่ละครั้งของการจำลองข้อมูล

โดยใช้สูตร

$$S^2_x(\hat{f}) = (1/199) \sum_{i=1}^{200} [f_{i1}(x) - E\hat{f}(x)]^2$$

การศึกษาครั้งนี้ ประมาณ

$$S^2_x(\hat{f}) = \text{Var} \hat{f}(x) = 1/200 \sum_{i=1}^{200} [f_{i1}(x) - E\hat{f}(x)]^2$$

ซึ่งได้จากสูตรการหา $\text{MSE}_x(\hat{f})$ ตามข้อ 4 กล่าวคือ

$$\begin{aligned}
 \text{MSE}_x(\hat{f}) &= E [f(x) - \hat{f}(x)]^2 \\
 &= [E\hat{f}(x) - f(x)]^2 + \text{Var} \hat{f}(x) \\
 &= (\text{Bias})^2 + \text{Var} \hat{f}(x)
 \end{aligned}$$

7. ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการประมาณฟังก์ชันความน่าจะเป็นของประชากรที่มีการแจกแจงปัวส์ซงพารามิเตอร์ λ เป็น 1 2 3 4 และ 5 เมื่อขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เป็น 30 50 และ 100 โดยเลือกรูปแบบการประมาณที่ทำให้ได้ค่า $\text{MSSE}(\hat{f})$ น้อยที่สุด

8. ใช้รูปแบบการประมาณฟังก์ชันความน่าจะเป็นของประชากรที่เหมาะสม ประมาณฟังก์ชันความน่าจะเป็นของจำนวนเซลล์ที่มีสารอัลคาลอยดีโนโบรินในใยแก้วเคล็ดปลา ซึ่ง ข้อมูลตัวอย่างได้จากการนับจำนวนเซลล์ที่มีสารอัลคาลอยดีโนโบรินในส่วนหนึ่งของใยแก้วเคล็ดปลา ตามที่ส่องพบโดยกล้องจุลทรรศน์ โดยสุ่มใยแก้วเคล็ดปลามาตัดขวางเป็นชิ้นบาง ๆ ให้ได้ กลุ่มตัวอย่างขนาด 30 50 และ 100